

Голодомор 1932 – 1933 років в Україні - геноцид українського народу

Навчати.
Пам'ятати.
Досліджувати.

Мертві не
простять,
живі не
забудуть...

**Ми повинні донести до світу, що
штучні голодомори минулої епохи були
нашим українським Голокостом.**

**Не сьогодні це сказано:
“ Час народжуватися і час помирати.
Час руйнувати і час будувати.
Час розкидати каміння і час збирати.
Час мовчати і час говорити...”**

Голодомор 1932-1933 років є окремою сторінкою в історії українського народу, про яку ми згадуємо з сумом і гіркотою.. Україна втратила мільйони своїх кращих синів та дочок - хліборобів, науковців, творчу інтелігенцію.

Сьогодні наша держава,
Президент України
В.Зеленський робить все
можливе, щоб світ визнав
ГОЛОДОМОР 1932-1933 років
злочин проти людства і
сьогодення вимагає від
російського агресора
призупинити війну і геноцид 21
століття над українською
нацією.

Річниця українського Голодомору – катастрофа, створеної людськими руками. Світова історія досі не знала такого жахливого винищення, яке на сьогодні з повним правом можна назвати Геноцидом – злочин проти українського народу і злочин проти всього людства колишнім радянським режимом і сьогодні - російським агресором.

Але, не дивлячись на страшні втрати, Україна вижила. Проте, це вже була інша країна. Геноцид – виклик минулого. Ініціатори і виконавці Голодомору, їхні політичні нащадки намагалися зробити все, щоб пам'ять про цю трагедію зникла назавжди.

Однак, незважаючи на всі заборони, утиски, репресії, Україна пам'ятає людей, що прагнули жити на своїй землі як їм хотілося, як заповідали їхні батьки.

Наш святий обов'язок перед минулим – вшанувати пам'ять загиблих. Запалити свічки, розповісти про ті події. Голодомор не є проблемою тільки минулого – він є проблемою сучасних українців і буде проблемою прийдешніх поколінь.

Знай і пам'ятай!

Сьогодні вимагає і закликає обговорення, які Україна повинна засвоїти через вивчення і осмислення Голодомору 1932 – 1933 рр. Ми бачимо це як історичну пам'ять, яка через факти та їхню об'єктивну інтерпретацію допоможе Україні вже сьогодні будувати своє життя свідомо і з перспективою у завтрашній день.

Минулий сталінський режим і сьогодні путінський здійснюють чергову, найжахливішу спробу знищити український народ, українську націю. Але Україна вистійть і Україна буде понад усе!

ПАМ'ЯТАЙ...

ТАК ЗНИЩУВАЛИ ТВІЙ НАРОД...

Не забувай!

Жертви злочинних дій комуністичного режиму

...а онде під тином
опухла дитина,
голоднеє мре...
(Т. Г. Шевченко)

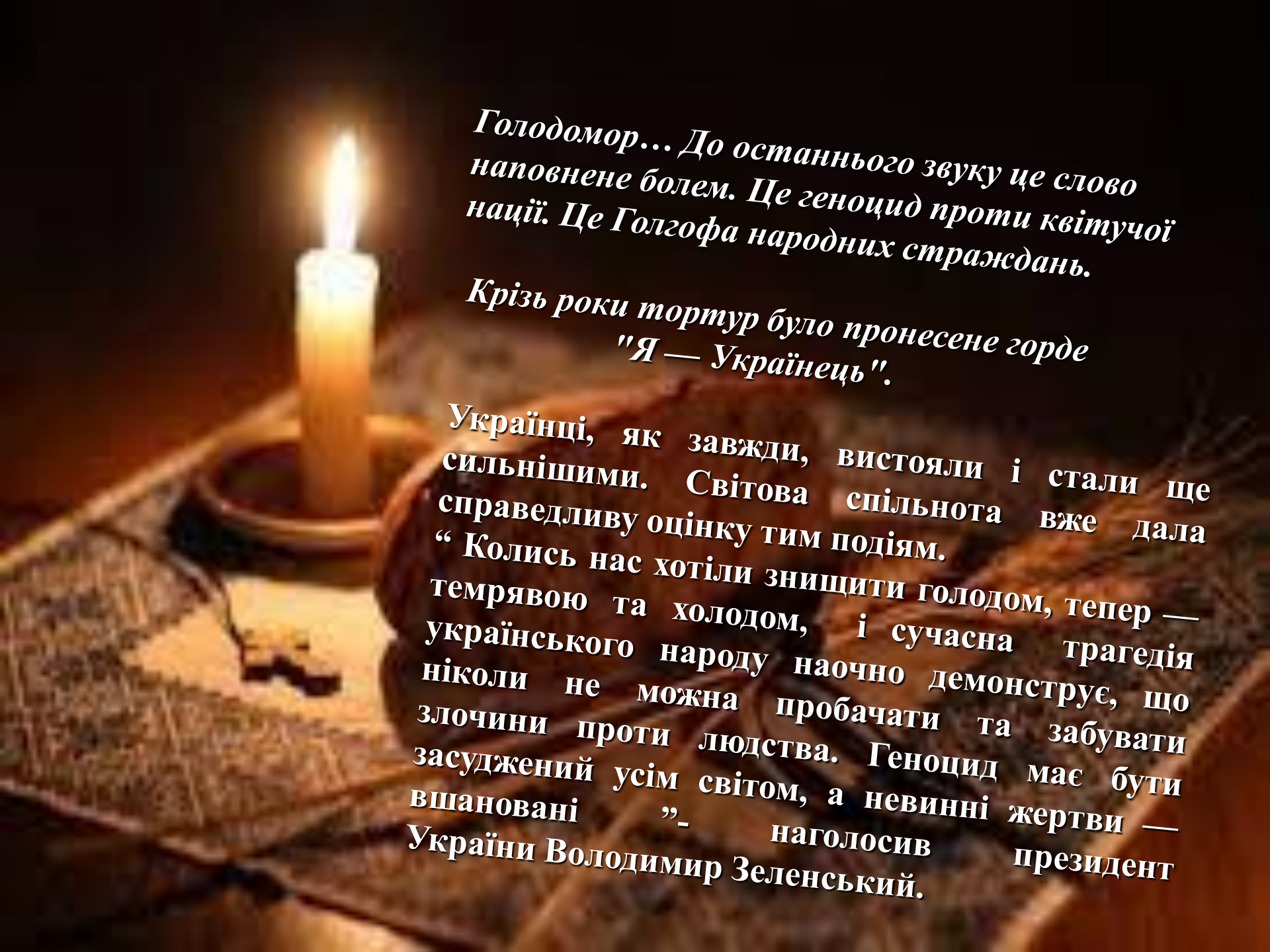

1933

2023

*ПАМ'ЯТЬ І БІЛЬ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ*

ГОЛОДОМОР

*Голодомор... До останнього звуку це слово
наповнене болем. Це геноцид проти квітучої
нації. Це Голгофа народних страждань.*

*Крізь роки тортур було пронесене горде
"Я — Українець".*

*Українці, як завжди, вистояли і стали ще
сильнішими. Світова спільнота вже дала
справедливу оцінку тим подіям.
"Колись нас хотіли знищити голодом, тепер —
темрявою та холодом, і сучасна трагедія
українського народу наочно демонструє, що
ніколи не можна пробачати та забувати
злочини проти людства. Геноцид має бути
засуджений усім світом, а невинні жертви —
вшановані"* — наголосив президент
України Володимир Зеленський.

Мертві люди лежали на вулицях.
Часто їх не було кому поховати.
Харків. 1933 рік.

Наймоторошніше
було дивитися
на малих дітей.
Голод стер
з їхніх облич
усі сліди
дитинства,
перетворивши їх
на замордованих
примар.

Жертви голоду.

ГОЛОДОМОР-33

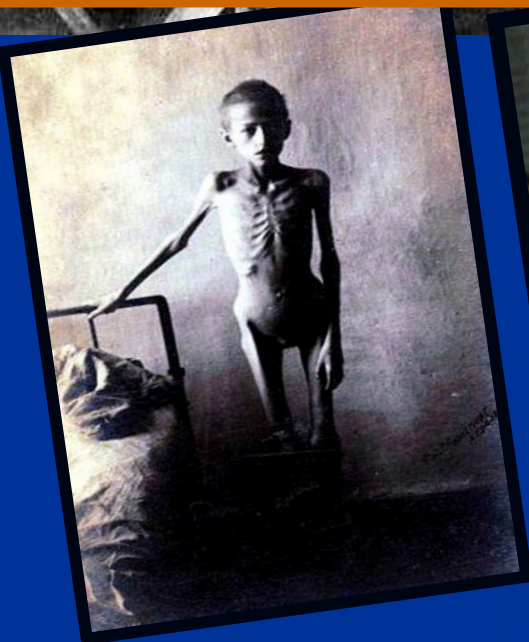
Не відступай!..

Померлий від голоду на
вулиці Харкова. 1933.
Фото інж. А. Вінерберге

**“ Немає страшнішої смерті, ніж повільна смерть від голоду ”
А так вмирала майже вся Україна...**

Демографічні втрати

- Донині не встановлена кількість жертв голоду 1932-1933 рр. Сталінське керівництво заборонило згадувати про нього в засобах інформації. У січні 1933 р., коли від голоду щоденно гинули десятки тисяч селян, Сталін на об'єднаному пленумі ЦКК і ЦК ВКП(б) заявив, що матеріальне становище робітників і селян поліпшується з року в рік і що в цьому можуть сумніватися лише затяті вороги радянської влади.

- Дослідження голодомору 1932-1933 рр. в Україні розпочалося наприкінці 80-х років. Автори називають різні цифри померлих від голоду, які істотно різняться - від 3,0 до 4,5 млн чол.

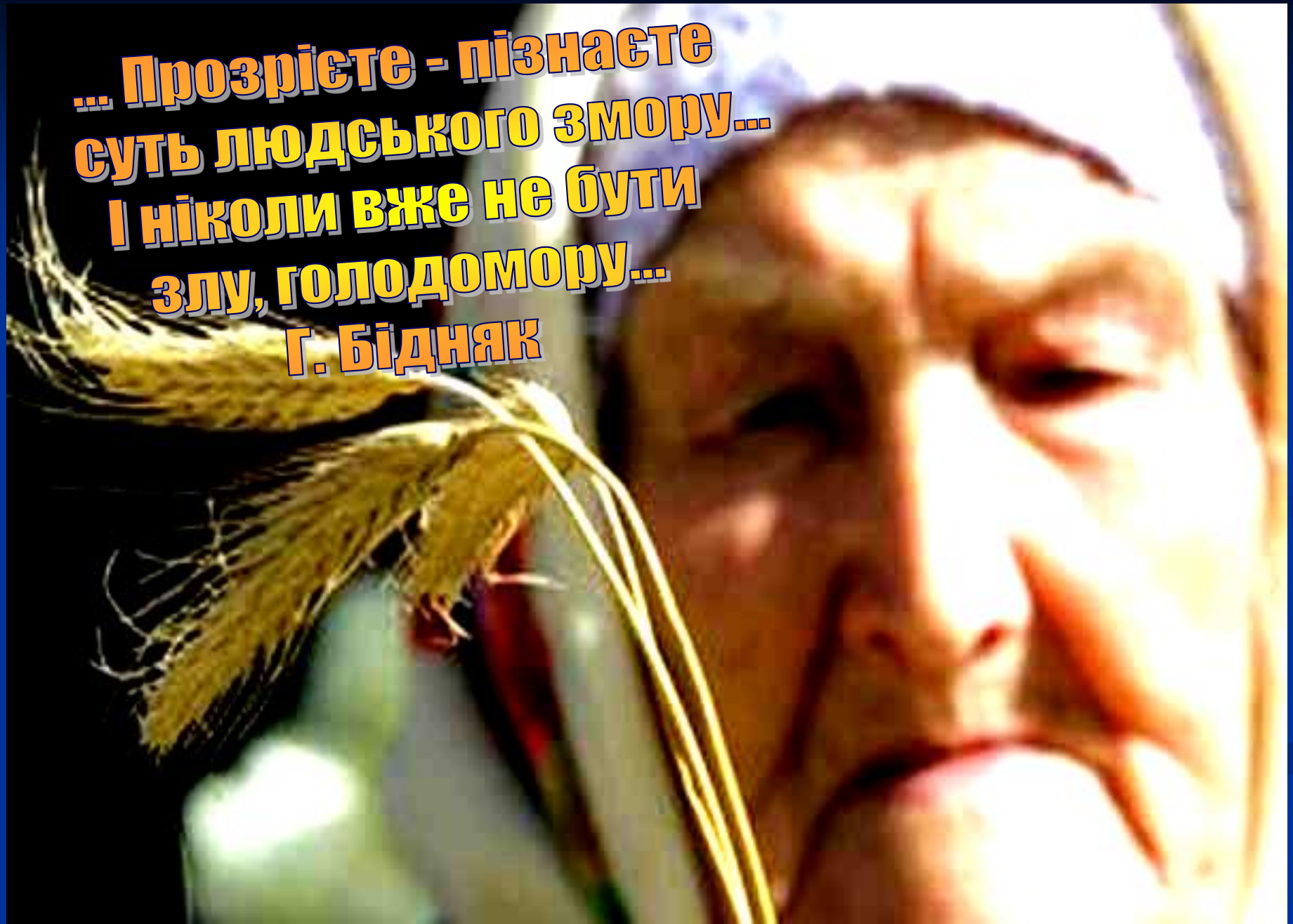
**Пробуджуйтесь, українці!
Вставайте з-під змору!
Схаменітесь – пом'яніте
Жертв голодомору...**

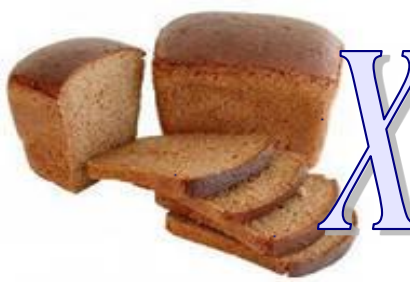

**Ніколи не забудемо
та не пробачимо...**

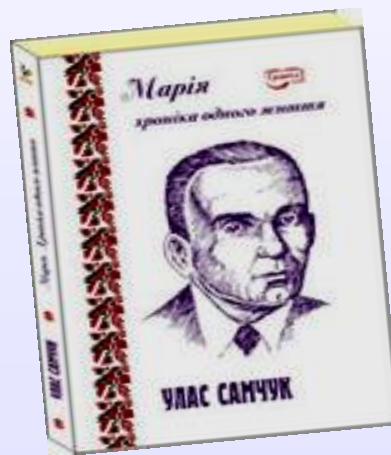
**... Прозрієте - пізнаєте
суть людського змору...
І ніколи вже не бути
злу, голодомору...
Г. Бідняк**

Хліб у часи лихоліть...

- У різні часи по-різному йшла боротьба за хліб. Хліб війни і хліб мирної праці. А в часи лихоліть? Скільки людей загинуло, не маючи шматочка хліба. Жах охоплює душу, коли згадуєш голодомор 1932-33-го років. Який це злочин - відібрати хліб у тих, хто його вирощує, і приректи на голодну смерть! Прийдешні покоління повинні пам'ятати трагічні сторінки нашої історії, щоб цього більше не сталося. Які ми щасливі, що маємо хліба вдосталь!
- Поет В. Симоненко стверджував:

*“Та нехай над землею година
Чи негода лютує і рве -
Вічна мудрість простої людини
В паляниці звичайній живе.”*

Історія шматочка хліба часів Голодомору

- Шматочок хліба, випеченого з лободи, полови, конюшини і лушпиння, дійшов до наших часів завдяки Дмитру Якимовичу Поладичу, який був свідком тих часів.
- Цей хліб зберігався як сімейна реліквія, передавався в покоління як пам'ять про ті страшні часи із словами: «це свідчення того, як ми жили, що їли, як ми вижили і перемогли голод».
- Коли на Україну прийшов Голодомор, Дмитру Якимовичу було 34 роки. Він у ці страшні часи зумів вижити, а на пам'ять заховав шматочок хліба - так званий пайок, на який далеко не кожного дня могла розраховувати родина. Іншої їжі тоді практично не було. До 1941 року цей хліб був ретельно захований у землі. У січні 1941 р. Дмитро Якимович поклав цей шматочок хліба у банку та написав записку, якою пояснив, що це за хліб.
- «Зберігається цей шматок хліба, який ми їли 1932-1933 рр. Голод був зроблений спеціально (влада хліб забирала) і тому ми їли всякого роду відходи: полови, горіхові бруньки, клівер, лободу, луску, соняшничину, калачивину. Було доволі пухлих від голоду людей і багато від голоду померло, не хотіли йти до колгоспу. Цей шматок хліба залишений мною з мого пайка, хоча і цього хліба було не вдоволь. Пайок у банку покладено 1941 року январа 14 дня. Я клав і підписуюся. Митро Якимович Поладич».

■ Пам'ять нескінчена книга, в якій записано все і життя людини, і життя країни...

Пересторога.
Жертвам голодомору.
В страшний тридцять третій –
в рік голодомору –
партійці трусили
селянську комору.
До крихти, зернини –
усе забирали,
а люди від голоду
пухли, вмирали.
Вмирали дорослі,
старі і малі,
хоча і жили
на родючій землі.
Вмирали по селах,
вмирали в містах.
Ховали без поминок
і без хреста,
і батька і неньку,
а й з ними дитину. –

Націю нищили –
всю Україну.
А що їм до того?..
Як плани вершили,
ідеї партійні.
Від тої ідеї
крутилися жерла,
аби Україна
не вижила – вмерла.
Аби українців
згубити усюди.
Вмирали невинні,
беззахисні люди.
Ще ворони чорні
над ними кружляють,
та знову сатрапи
страшне замишляють.
Тож пильними будьмо,
щоб зло зупинити,
Щоб рік тридцять третій
не повторити.

ПАМ'ЯТАЙ!

ГОЛОДОМОР

НАВЕСНІ 1933 ПОМИРАЛО

**ЩОХВИЛИНИ
ЩОГОДИНИ
ЩОДОБИ**

**17
1 041
25 000**

УКРАЇНЦІВ

**Треба пам'ятати, щоб ніколи
більше не допустити
на родючій, щедрій землі
подібної трагедії.**

**Не дай нам, Боже,
таку лиху годину...
Збережи, Боже,
Мати-Україну...**

**ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ УСІМ,
ХТО БЕЗВИННО
СТАВ ЖЕРТВАМИ
НЕЛЮДСЬКОГО ЗЛОЧИНУ...**

**Хай палає свіча,
хай палає,
Поєднає нас вона
в цей час,
хай сьогодні
спогади лунають
Пам'ять чиста,
світла і велична
Хай єднає нас!**

A lit candle with a bright flame is on the left, and several stalks of wheat are on the right. The background is a warm, golden-brown color.

ПАМ'ЯТАЙМО І БОРІМОСЯ

**В житті є пам'ять, що ніколи не вмирає,
Із забуття нетлінне повертає
Є людський біль, життя,
Їх забувати не маємо ми права...**

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ
ЖЕРТВАМ ГОЛОДОМОРІВ!

Не будь байдужим!!!
Засвіти свічку Пам'яті...